

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/598/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

404/2012. (XI. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. október 14-én előterjesztett **panaszát** a 2012. november 28-án – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2011. október 13-án foganatosított rendőri intézkedés miatt 2011. október 14-én elektronikus úton terjesztette elő panaszát, melyet 2011. október 18-án aláírásával megerősített.

I.

1) A panaszos beadványában és annak kiegészítésében előadta, hogy 2011. október 10-én volt az ötödik valóperes tárgyalása a G.-i Városi Bíróságon. A tárgyalás után beült a volt feleségével közös tulajdont képező gépkocsiba a saját gyári kulcsával, és azt hazavezette.

Másnap, 2011. október 11-én a panaszos telefonon felhívta *H.Z.-t*, a G.-i Rendőrkapitányság V. Rendőrőrs r. főtörzszászlósát, és elmondta neki a történeteket. Közölte a rendőrrel, hogy a gépkocsi a felesége nevében van ugyan, de a panaszos hozta be korábban Németországból, és a kötelező biztosítását is ő fizette, az azt igazoló szelvény nála van. A 2011. év második részletét a kipostázás után személyesen vitte vissza Sz. Önkormányzati Hivatalába, és ott

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

közölte, hogy volt felesége több mint egy éve nem tartózkodik a közös lakásukban, és a gépkocsit is magával vitte, lakóhelyéről pedig nincs tudomása.

2) 2011. október 13-án megjelent a panaszos lakásánál egy rendőrségi szolgálati gépkocsi. A panaszos kiment és megkérdezte, hogy a rendőrök keresnek-e valakit. A válasz az volt, hogy: „Tudja azt maga, hogy miért jöttünk”. Közölték, hogy az autóra országos körözést adtak ki, megbízást teljesítenek, és felszólították a panaszost, hogy nyissa ki a kaput és adja át az iratait. A panaszos eleget tett a felszólításnak, így a rendőrök és a panaszos közötti beszélgetés már a lakásban folytatódott.

A rendőrök közölték a panaszossal, hogy a gépkocsi „jogos” tulajdonosa már úton van, a panaszosnak azt át kell adnia, ellene eljárás fog indulni. A panaszos tiltakozott, amire azt mondták a rendőrök, hogy amennyiben nem teszi, amit mondanak, megbilincselik és „előzetes letartóztatásba helyezik”. A panaszostól megkérdezték azt is, hogy van-e fegyvere, és azt mondták, hogy „remélik, hogy a sportlövő légfegyvere jól el van zárva”. A panaszos viccnek érezte a dolgot, és azt mondta, hogy igen.

A panaszos elmondta a rendőröknek, hogy az autó a volt feleségével közös tulajdon tárgyát képezi, és nem lopott. A rendőrök telefonálni kezdtek, a panaszos pedig közben felhívta az ügyvédjét, aki szintén nem értette a helyzetet, és azt javasolta a panaszosnak, hogy kérjen meg egy szomszédot, aki tanúskodik.

Időközben az egyik rendőrt állítólag betöréshez riasztották, ezért kérte, hogy a panaszos engedje őt ki a házból. Ekkor megjelent egy másik rendőrségi gépkocsi, majd a panaszos házának kapuja előtt beszélgetni kezdtek a rendőrök. A panaszos közben telefonált a G.-i Rendőrkapitányságra, és a kapitányságvezetővel próbált beszélni. A válasz az volt, hogy a panaszos „ne feszítsen, ne tetézzé a bajt a feje felett, mert az nem fog jól jönni a következő tárgyaláson”. A panaszos „papírokat” kért a rendőröktől, és megkérdezte, hogy mikor jelentették fel. A panaszos elmondta azt is, hogy két nappal korábban felhívta telefonon H.Z. r. főtörzszászlóst, azzal, hogy elmondja neki, elvitte magával a kérdéses gépkocsit. Közölte továbbá azt is, hogy mind a G.-i Rendőrkapitányságon, mind a V.-i Rendőrőrsön megvan a telefonszáma. A rendőrök erre azt mondták, hogy az nem jelent semmit, mert „ebből már ügy van”.

A panaszos próbálta visszakérni az igazolványait, amire azt válaszoltak a rendőrök, hogy majd akkor kapja vissza, ha átadta az autót a jogos tulajdonosának.

Időközben megérkezett K. Á. körzeti megbízott is, illetve a panaszos volt felesége. Emelt hangvétellű mondatok hangzottak el a jelen levők között. A panaszos feleségét felkérték a rendőrök, hogy nézze át az autót, nem hiányzik-e valami. A panaszos felesége közölte, hogy az ötvenezer forint értékű homeopátiás gyógyszerei, és a lakáskulcsa hiányzik. A panaszos tiltakozott a felvetés ellen. A feleség a hűtőben „megtalálta” a gyógyszereket, amire a panaszos közölte, hogy az kutyagyógyszer.

A rendőrök kérték a kormányzár kulcsait is, amire a panaszos azt mondta, hogy nem tudja, hova tette. A rendőrök közölték a panaszossal, hogy „ne szórakozzon”. A körzeti megbízott bement a panaszos után a lakásba, és mondta neki, hogy megérti a panaszost, de nem biztos, hogy mindenki így van vele. A panaszos neki odaadta a kulcsot, mert időközben már a

szomszédból kértek a rendőrök fűrészt, hogy levágják a kormányzarat, vagy ha nem, elvitetik a gépkocsit a panaszossal együtt. A panaszos kérte, hogy a rendőrök írjanak jegyzőkönyvet. A rendőrök erre azt válaszolták, hogy a rendőrségen majd rendőri jelentést készítenek.

A panaszos felesége már bent ült a közös tulajdonú autóban, amikor *R. B.* nevű rendőr felszólította a panaszost, hogy adja át neki a gyári indítókulcsot. A panaszos közölte, hogy a rendőr „ezt már nem teheti”, megfordult és be akart menni a lakásba. Akkor a rendőr hátulról hirtelen elkapta, elkezdte szorongatni, és azt mondta a panaszosnak, hogy meg fogja bilincselni, és velük kell mennie. A panaszos végül odaadta a kulcsot a rendőröknek.

A panaszos úgy érzi, hogy jogait sértő módon jártak el a rendőrök. Nincs tudomása arról, és nem érti, hogy mikor és miért adtak ki körözést a gépkocsira. A panaszos véleménye szerint polgári peres eljárásokba nem avatkozik be radikálisan a rendőrség.

A panaszos beadványának kiegészítésében megjegyezte, hogy az intézkedő rendőröktől a panaszjogára vonatkozóan nem kapott tájékoztatást, ő viszont megkérdezte, hogy hol tehet panaszt. Az intézkedő rendőrök azt mondták, hogy másnap a V.-i Rendőrőrsön élhet panasszal. A panaszos a Testületről akkor szerzett tudomást, amikor a panaszos felesége „rendőrnyomozói segítséggel kisajátította a közös számítógépparkjukat”.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) a G.-i Rendőrkapitányság V.-i Rendőrőrsének r. törzssászlósa (*R. B.*) 2011. október 13-án kelt jelentésében a következőkről számolt be.

2011. október 13-án 17 óra 45 perckor a panaszos felesége bejelentést tett, hogy a 2011. október 10-én eltulajdonított rendszámú saját tulajdonát képező O. típusú gépkocsi abban az időben a panaszos lakcíme alatti ingatlan parkolójában állt.

A r. törzssászlós jelentésében kifejtette továbbá, hogy a helyszínre érve a kapun belül parkolt a rendszámú személygépkocsi, amely a G.-i Rendőrkapitányság ügyeletesének elmondása alapján valóban körözés alatt állt. Az ingatlanból a panaszos nyitott ajtót, aki elmondta, hogy a hétfői válással kapcsolatos tárgyalás után ő hozta el a gépkocsit. A panaszos a saját elmondása szerint úgy tudta, hogy a jármű közös tulajdon és mivel a tárgyalás során vagyonmegosztás nem történt, így azt ő is használhatja. A gépkocsit annak idején a panaszos vásárolta, ő hozta be az országba és ő is vámoltatta le. Erről azonban a panaszos a r. törzssászlós részére nem tudott iratot átadni.

A r. törzssászlós jelentésében foglaltak szerint a gépkocsi tulajdonosa, a panaszos felesége 19 óra 45 perckor érkezett a helyszínre, személyi igazolványával igazolta magát, valamint a jármű forgalmi engedélyének átadásával a jármű tulajdonjogát is igazolta. A panaszos felesége a r. törzssászlós részére átadta aszámú feljelentését, amelyet a gépkocsi eltulajdonítása miatt tett a V.-i Rendőrőrsön a hétfői napon. A r. törzssászlós jelentésben úgy fogalmazott, hogy a panaszos felesége a gépkocsi eredeti kulcsával rendelkezett, majd

megkapta a pótkulcsot, illetve a korábban a járműben elhelyezett 50000 forint értékű gyógyszereit is. Ezek után a járművel a helyszínről távozott.

A r. törzssászlós a jelentését azzal zárta, hogy a fentieket jelentette a G.-i Rendőrkapitányság ügyeletére, ahonnan közölték, hogy a panaszos előállítására nincs szükség. Az intézkedésnél egy pr. őrmester is jelen volt.

2) Az előző pontban foglalt rendőri jelentését elkészítő r. törzssászlós 2011. november 15-én kelt jelentésében válaszolt a Testület megkeresésében feltett kérdésekre, válaszai a következőket tartalmazzák.

2011. október 13-án a panaszost személyazonosság megállapítása céljából igazoltatták, valamint ruházatát átvizsgálták a számú tárgykörzésben szereplő rendszámú személygépkocsi visszaszolgáltatása céljából.

A magánlakásba a rendőröket a panaszos engedte be, a r. törzssászlós jelentésében fontosnak tartotta megjegyezni, hogy a körözött gépkocsi zárt udvaron belül volt. A magánlakásban a rendőri jelentés szerint személyazonosság megállapítása és a körözött gépkocsi a panaszos felesége számú feljelentése alapján történő visszaszolgáltatása céljából történt intézkedés.

A r. törzssászlós tudomása szerint a gépkocsira a G.-i Rendőrkapitányság adta ki a körözést a számon a panaszos feleségének azonos ügyszámon lévő bejelentése alapján.

A panaszossal szemben a jelentést készítő r. törzssászlós, egy r. főtörzsőrmester és egy pr. őrmester volt jelen.

A jelentésben foglaltak alapján 2011. október 13-án a r. törzssászlós a panaszost a napszaknak megfelelően köszöntötte, majd határozottan közölte vele az ő és kollégái jövetelének okát és intézkedésük célját. A r. törzssászlós közölte a panaszossal, hogy bejelentés alapján az ingatlanának címe alatti zárt udvaron áll a rendszámú személygépkocsi, amelynek körözését a G.-i Rendőrkapitányság elrendelte a panaszos feleségének bejelentése alapján. A r. törzssászlós a rendőri intézkedés céljaként a körözött gépkocsinak „a jogosnak vélt tulajdonos” részére történő visszaszolgáltatását jelölte meg.

A panaszos igazoltatásával kapcsolatban a r. törzssászlós jelentése megállapította, hogy annak célja a panaszos személyazonosságának megállapítása volt. Az igazoltatás okaként jogszabályi hivatkozás nem történt, a r. törzssászlós a panaszos udvarán álló körözött gépkocsival kapcsolatos intézkedést (adatgyűjtés) közölte okként a panaszossal. Az igazoltatás során a r. törzssászlós személyi igazolványának átadására szólította fel a panaszost, majd a panaszos behívta a r. törzssászlóst a házába és ott adta át az okmányt. A panaszos adatait az igazoltató lapon jegyezték fel. A panaszosnak az iratait az intézkedés végén adták vissza, miután a panaszos felesége a gépjárművel az ingatlanból elhajtott.

A r. törzssászlós jelentése alapján a r. törzssászlós nem közölte a panaszossal, hogy ellene büntetőeljárás indul, ő csak annyit közölt, hogy a panaszos felesége ismeretlen személlyel

szemben tett feljelentést a rendszámú személygépkocsi eltulajdonításával kapcsolatosan.

A r. törzszakaszlós jelentése szerint miután közölte a panaszossal, hogy a gépkocsit, illetve a körözésben szereplő egyéb dolgokat (pl. gyógyszerek) a körözés alapján köteles átadni, passzív ellenállást tanúsított. A panaszos kijelentette, hogy a körözés ellenére sem fogja átadni a gépkocsit a feleségének. A r. törzszakaszlós erről tájékoztatta a főügyeletes r. főhadnagyot, aki utasította, hogy a körözés alapján a panaszos köteles átadni a gépkocsit. A r. törzszakaszlós ekkor közölte a panaszossal, hogy amennyiben a panaszos feleségét megakadályozza abban, hogy a gépkocsit tulajdonába vegye, vele szemben testi kényszert, ellenszegülése megtörése érdekében bilincset fog alkalmazni és a G.-i Rendőrkapitányságra elő fogja állítani. A r. törzszakaszlós fontosnak tartotta megjegyezni, hogy a helyszínen az intézkedését az előzőekben említett r. főhadnagy utasítása és a r. törzszakaszlós által jogszerűnek vélt körözés határozta meg.

A r. törzszakaszlós jelentése alapján ő és kollégái az intézkedés előtt a panaszos feleségét és a panaszos közvetlen környezetében lakókat is megkérdezték, hogy a panaszos rendelkezik-e lőfegyverrel. A r. törzszakaszlós ezt az intézkedést taktikai szempontból hajtotta végre. A r. törzszakaszlós jelentésében kitért arra, hogy a panaszos feleségétől olyan információt kaptak, miszerint a panaszos labilis lelkiállapotban van és feltehetően még rendelkezik egy sportlövő légpuskával. A r. törzszakaszlós ezt jelentette az ügyelet felé, ahonnan körültekintő intézkedésre kapott utasítást. A r. törzszakaszlós az intézkedés elején – a köszöntés és a cél közlését követően – megkérdezte a panaszostól, hogy rendelkezik-e lőfegyverrel és ha igen, az el van-e zárva megfelelően. A panaszos erre azt közölte, hogy nem rendelkezik lőfegyverrel.

A rendőri intézkedés során a panaszos nem kért, illetve a rendőrök nem mutattak neki a tárgykörözés elrendelésével kapcsolatos dokumentumot, illetve a gépkocsi eltűnésével kapcsolatos feljelentést.

A r. törzszakaszlós jelentésében azt állította, hogy az ő részéről és emlékezete szerint a jelen lévő kollégái részéről sem hangzott el olyan kifejezés, hogy a panaszos „ne feszítsen, ne tetézz a bajt a feje felett, mert az nem fog jól jönni a következő tárgyaláson”.

A r. törzszakaszlós jelentése szerint Sz. körzeti megbízottja a r. törzszakaszlós intézkedését biztosította, a körzeti megbízott a panaszossal szemben nem intézkedett.

A r. törzszakaszlós jelentésében kifejtette, hogy a panaszos felesége a házban kereste a szóban forgó gépkocsi indító kulcsát, továbbá a gyógyszereit és lakáskulcsokat. A rendőrök ebben tevőlegesen természetesen nem vettek részt. A panaszos felesége végül a gyógyszereket a hűtő környékén megtalálta. Az indító kulcsot a panaszos többszöri kérésekre személyesen adta át a feleségének.

A r. törzszakaszlós jelentése alapján a panaszos a kormányzárral kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy az eltűnt, feltehetően azzal a céllal, hogy passzívan akadályozza a körözött gépkocsi átadását a panaszos feleségének. Ekkor a r. törzszakaszlós az udvaron a panaszossal szemben ruházat átvizsgálást hajtott végre, amelynek során a zsebéből előkerült a kormányzár kulcsa, amely a panaszos feleségének átadásra került.

A r. törzszakaszlós - jelentésének tanúsága szerint - nem emlékezett arra, hogy kérte-e a panaszos, hogy készítsenek a helyszínen jegyzőkönyvet. Az intézkedés során azonban a r. törzszakaszlós közölte a panaszossal, hogy a rendőri intézkedésről rendőri jelentés készül, amely a későbbiekben kikérhető a hatóságtól.

A r. törzszakaszlós jelentésében foglaltak szerint az intézkedés során a panaszossal szemben nem került sor kényszerítő eszköz alkalmazására. A panaszos az intézkedés alatt tett olyan kijelentést, miszerint passzív ellenállással akadályozni fogja a körözött gépkocsi átadását. A r. törzszakaszlós ekkor figyelmeztette a panaszost, hogy abban az esetben az ellenszegülés megtörésére testi kényszert, esetlegesen bilincselést fog alkalmazni.

A r. törzszakaszlós jelentése szerint a panaszossal szemben intézkedő rendőröknek a panaszossal szemben tanúsított hangneme tisztelettudó és határozott volt.

A panaszos panaszjogról való tájékoztatásával összefüggésben a r. törzszakaszlós jelentésében leírta, hogy a panaszossal közölte, hogy a rendőri intézkedéssel szemben panasszal élhet. A panasz helyéül – tekintettel az intézkedés késői időpontjára – a Budapest, XIII. kerület Teve utca 4-6. szám alatti panaszirodát jelölte meg.

3) A G.-i Rendőrkapitányság V.-i Rendőrőrs őrsparancsnoka 2011. november 17-én kelt jelentése megállapította, hogy 2011. október 13-án a panaszossal szemben fogatosított rendőri intézkedés jogszerű és szakszerű volt az alábbiak alapján.

Az előző pontokban ismertetett jelentéseket készítő r. törzszakaszlós a G.-i Rendőrkapitányság ügyeletének utasítása és tájékoztatása alapján jelent meg a panaszos lakcímén, mivel feltételezhető volt, hogy ott található számú tárgykörözésben szereplő rendszámú személygépkocsi, amelyet a körözés szerint ismeretlen személy eltulajdonított a forgalmi engedélybe bejegyzett tulajdonosától, a panaszos feleségétől.

A fentiek alapján a r. törzszakaszlósnak intézkedési kötelezettsége volt a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. Törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdése alapján.

A címen – az elkerített udvaron – az intézkedő rendőr megtalálta az említett gépkocsit, ahova az ott tartózkodó és a címen ténylegesen lakó panaszos beengedte. Az udvaron az intézkedő az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján jogszerűen igazolásra szólította fel a panaszost, aki közölte, hogy iratai a lakásában vannak és oda invitálta az intézkedőt. A r. törzszakaszlós a biztonság – ellenszegülés vagy szökés megelőzése – érdekében a lakásba követte a panaszost, ahol az iratok átadásra kerültek.

Az igazoltatást követő adatgyűjtés során az intézkedő megállapította, hogy a gépkocsit nem ellopták, hanem azt a válófélben lévő férj a saját kulcsával vitte el, de azt az udvaron, oly módon lezárta kormányzárral, hogy – a forgalomban is szereplő tulajdonosa - a panaszos felesége nem tudta használni.

A r. törzszakaszlós a panaszos figyelmét felhívta, hogy nem akadályozhatja feleségét abban, hogy használja a gépkocsit, mert az információk alapján a vagyonszerzés még nem történt meg (ezt a panaszos sem tagadta), erre a panaszos azt válaszolta, hogy a kormányzár kulcsa

eltűnt, nem tudja a gépkocsit kinyitni. Az Rtv. 29. § (6) bekezdése alapján a r. törzszászlós a panaszos ruházatát átvizsgálta, amely során előkerült az említett kormányzár kulcsa.

Ezt követően a panaszos felesége a gépkocsit használatba vette, majd az intézkedő az ügyelet tájékoztatása után a helyszínről távozott, és az intézkedésről jelentést készített. A panaszos előállításától a r. törzszászlós elállt, mivel részére bűncselekmény elkövetése – kétséget kizáróan – nem volt megállapítható.

4) Sz. körzeti megbízottjának 2011. december 7-én kelt jelentése a következőket tartalmazza.

A körzeti megbízott r. főtörzsőrmester 2011. október 13-án a N.-i Honvédségi objektumban csapaterős kiképzési feladatokat látott el.

A kiképzés után a panaszos lakcímére ment – a r. főtörzsőrmester jelentésében megjegyezte, hogy a szolgálati lakásához mindig azon az utcán keresztül megy, amelyben a panaszos lakik – mert tudomása volt róla, hogy a V.-i Rendőrőrs járőrei ott intézkednek.

A r. főtörzsőrmester jelentésében megjelenésének okai között egyrészt azt említette, hogy a településen ő látja el a körzeti megbízotti feladatokat és kötelessége a településen történő események figyelemmel követése, másrészt pedig a helyszínen jelen lévő rendőrök intézkedését biztosította.

A r. főtörzsőrmester jelentésében foglaltak szerint a panaszos a r. főtörzsőrmester kérkezése után elmondta neki, hogy nem érti, miért rendelték el a nevezett gépkocsi körözését, valamint, hogy a helyszínen lévő rendőrök miért akarják elvinni az udvaron álló gépkocsit. A panaszos kérdéseire a r. főtörzsőrmester közölte, hogy az intézkedő rendőrnek nincs joga és lehetősége vizsgálni azt, hogy az elrendelt körözés jog- és szakszerű volt-e, nekik az ide vonatkozó törvények és jogszabályok, valamint az ügyeletes tiszt közvetlen utasításai alapján kell intézkedniük.

A r. főtörzsőrmester jelentésében végül megjegyezte, hogy ő a panaszossal szemben intézkedést nem foganatosított, mindvégig az intézkedő rendőrök munkáját biztosította.

5) F. Cs., a G.-i Rendőrkapitányság V.-i Rendőrőrsének r. főtörzszászlósa 2011. október 10-én kelt jelentésében arról számolt be, hogy 2011. október 10-én szolgálatának teljesítése során 17 óra 25 perckor az ügyeletvezető utasítására adatgyűjtés végett a számú ügyben megjelent a panaszos lakcímén és ezzel összefüggésben az alábbiakat állapította meg.

A panaszos nem tartózkodott a megadott lakcímen, nyilatkoztatni ezért nem tudta, az ingatlanon személygépkocsi nem volt látható, be-, illetve kihajtó gépkocsinyomot sem észlelt. A r. főtörzszászlós jelentésében megjegyezte még, hogy az ingatlan kertjét szemmel láthatóan nem gondozták és a postaládát feltehetően régóta nem ürítették ki.

6) A Megyei Rendőr-főkapitányság G.-i Rendőrkapitányság számú ügyben 2011. október 10-én kelt feljegyzése szerint a panaszos felesége feljelentést tett ismeretlen tettes ellen. A feljegyzés szerint a panaszos felesége által feljelentett ismeretlen tettes 2011. október 10-én 12 óra 50 perc és 16 óra 15 perc közötti időben G., K. és D. út kereszteződésénél lévő

bank mellett zártan parkoló saját tulajdonát képező rendszámú . személygépkocsit eltulajdonította. A gépkocsiban volt 1 db GPS, értéke: 70000 forint. A bűncselekménnyel okozott kár 1 270 000 forint.

7) A ... Megyei Rendőr-főkapitányság G.-i Rendőrkapitányság egyik osztályának hivatali helyiségében, 2011. október 10-én készült, feljelentésről szóló jegyzőkönyvnek a panasz szempontjából releváns részei a következőkről szólnak.

A panaszos felesége ismeretlen tettes ellen tett feljelentésében elmondta, hogy 2011. október 10-én Budapestről a déli órákban indult el. A Városi Bíróságra kellett mennie 13 órára. A gépkocsival a K. és a D. út kereszteződésénél lévő bank mellett állt meg. A gépkocsival leparkolt, azt beriasztotta, majd elindult a bíróságra. Amikor leparkolt, gyanús személyt, eseményt nem látott. A panaszos felesége a délutáni órákban 16 óra 15 perc körül ment vissza a gépkocsijához, amikor azt látta, hogy az nem volt a helyén. Ezek után egyből hívta a rendőrséget.

A panaszos felesége feljelentésében annyit kívánt még elmondani, hogy a férjével 2010. szeptember 15. óta válófélben vannak. A panaszos feleségének a férjével való viszonya azonban már korábban megromlott és azóta is nagyon rossz a viszonyuk. Az akkori vitáikból már volt több feljelentés, könnyű testi sértés, fenyegetés. Ezek az ügyek már ügyészi szakban vannak, a pótkulcsot azért nem tudta a mai napig elhozni a közös házukból, mert a panaszos be sem engedi oda. A panaszos felesége a jegyzőkönyv tanúsága szerint megadta a panaszos telefonszámát és elmondta, hogy a férjén kívül más haragosa nincs.

8) A G.-i Rendőrkapitányságszámú ügyben 2011. október 10-én kelt, Cs. R. r. törzsőrmester jelentése a következőket tartalmazza.

2011. október 10-én szolgálatának teljesítése során 16 óra 38 perckor az ügyeletvezető utasítására megjelent a G., K. út ... szám alatt, mert gépjármű lopásról érkezett bejelentés. A helyszínen a panaszos felesége fogadta, aki elmondta, hogy 13 órakor parkolt le a K. út ... szám előtti területen. A panaszos felesége 16 óráig a Városi Bíróságon tartózkodott. Amikor azután visszatért abba az utcába, amelyben leparkolt, akkor észlelte, hogy járműve nincs azon a helyen, ahol hagyta.

A panaszos felesége kérdésre elmondta, hogy rendszámú, saját tulajdonát képező gépjármű pótkulcsa férjénél van, akivel jelenleg válófélben vannak, nincsenek jó viszonyban, így elképzelhető, hogy gépjárművét a panaszos tulajdonította el. A panaszos felesége a panaszos elérhetőségét nem tudta.

A r. törzsőrmester a helyszínen tanúkutatást végzett, melynek keretében meghallgatta a bank biztonsági őrét, aki azonban érdemleges információval nem tudott szolgálni a gépjármű eltűnésével kapcsolatban.

9) A Megyei Rendőr-főkapitányság G.-i Rendőrkapitányság egyik alosztályának körözés elrendelésére jogosult vezetője a számú ügyben 2011. október 10-én határozatot bocsátott ki tárgykörözés elrendeléséről.

A tárgykörözés elrendeléséről szóló határozat a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 73. § (7) bekezdése alapján a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban Btk.) 316. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a pontja szerint minősülő nagyobb értékre elkövetett lopás büntettének megalapozott gyanúja miatt került kibocsátásra.

A körözött tárgy a panaszos feleségének, mint utolsó ismert tulajdonosnak a személygépkocsija.

A tárgykörözés elrendelésének indoka a panaszos feleségének a 6) és 7) pontban ismertetett ismeretlen tettes ellen tett feljelentése.

10) A Megyei Rendőr-főkapitányság G.-i Rendőrkapitányság egyik alosztályának 2011. október 13-án kelt a 2) pontban már említett r. főhadnagy által készített feljegyzése szerint a panaszos felesége bejelentést tett arról, hogy a tulajdonában lévő, korábban eltulajdonított ... rendszámú típusú személygépkocsit a panaszos lakcíme alatti telken megtalálta. A feljegyzésben ezt követően az olvasható, hogy a helyszínen kiderült, hogy a gépjármű jelenlegi tulajdonosa a panaszos felesége, de a panaszossal közösen vásárolták, jelenleg a válóper folyamatban van, vagyonmegosztás még nem volt. A gépkocsit a panaszos felesége elszállította. Végül, feljegyzésében a r. főhadnagy megemlítette, hogy a történetekről jelentés készült.

11) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszos 2011. október 13-án 17 óra 53 perckor tett bejelentéséről készült 13 perc 56 másodperces hangfelvételt, amelynek a panasz szempontjából releváns részei a következőket tartalmazzák.

Az ügyeletes felvette a telefont a G.-i Rendőrkapitányságon, majd a panaszos miután bemutatkozott, azt mondja, hogy „azonnali valamilyen segítség kellene, vagy Budapesti Rendőr-főkapitányság vagy nem tudom, itt vannak kint a rendőrség nálam, el akarják vinni, oda akarják adni a nejmemnek az autót”. A panaszos elmondja, hogy egy éve megy a válóper és azóta nem tudja használni a közös autót. A panaszos úgy folytatja, hogy a legutóbbi válóperes tárgyalás után elhozta a gépkocsit, és ezt bejelentette, de erre most kijött hozzá a rendőrség és azt mondják, hogy ha nem adja oda az autót, akkor elviszik.

0 perc 40 másodperckor M.M. r. főhadnagy veszi át a telefont és közli a panaszossal, hogy a felesége autólopás miatt feljelentést tett, amely alapján a kollégái elrendelték a gépjármű körözését, ami így van rendjén. A r. főhadnagy úgy folytatja, hogy aznap kiderült, hogy az autó a panaszos udvarában áll.

1 perc 5 másodperckor a panaszos arra hivatkozik, hogy ő ezt bejelentette a v.-i rendőrségen. Erre a r. főhadnagy azt mondja hogy az rendben van, de addigra a panaszost a felesége már feljelentette. A r. főhadnagy közli a panaszossal, hogy azt kell átlátnia, hogy a rendőrség részéről az ügyben további büncselekmény nem lesz, mert az autó egy közösen megszerzett vagyon, viszont nekik, rendőröknek most az autót jogszabály szerint „a rendszer szerinti” tulajdonosnak, aki a panaszos felesége, ki kell adniuk.

2 percnél a r. főhadnagy azt mondja, hogy a panaszos nem hallgatja végig, vele szemben is próbál „befeszíteni”, mikor egyszerűbb lenne, ha megbeszélnek a dolgot. A r. főhadnagy úgy

folytatja, hogy amíg vagyonmegosztás nincs, addig rendben van, hogy a panaszos és felesége az autót közösen használhatják, de a „gép szerinti” tulajdonosának a rendőröknek az autót ki kell adniuk, mert az körözés alatt áll. A r. főhadnagy hozzáteszi, hogy ők megcsinálhatják, hogy lefoglalják az autót, és akkor nem viszi el senki, lehelyszínelik, a panaszost beviszik, „begyanúsítják és megy az ügy tovább”. A r. főhadnagy azt mondja, hogy pont nem ezt a megoldást választották, mert beszéltek a panaszos feleségével, aki elmondta, hogy a panaszos valóban a bíróságról hozta el az autót, de akkor a rendőrök még nem tudták, hogy az csak a válóper volt, nem pedig a vagyonmegosztó és az autót a panaszos és felesége majd a vagyonmegosztás után fogják tudni elfelezni. A rendőröknek azonban a jelen pillanatban úgy kell eljárniuk, hogy az autót a jogos tulajdonosának, aki – a rendőrök úgy látják, hogy – a panaszos felesége, ki kell adniuk. A r. főhadnagy azt mondja a panaszosnak, hogy ezt értse meg és ne nehezítse meg sem a rendőrök, sem pedig a saját dolgát. A r. főhadnagy azt mondja a panaszosnak, hogy megérti az indulatait és megérti azt, hogy a panaszos mit szeretne, de a panaszos reálsan így fog tudni tovább jutni és felhívja a panaszos figyelmét arra, hogy így a polgári per menetét sem akadályozza majd azzal, hogy tett egy ilyen lépést. A r. főhadnagy azt mondja, hogy a panaszossal szemben normálisan akarnak intézkedni, nem akarták a panaszost sem „behozni” sem pedig „begyanúsítani” és a panaszos érdekében jártak el ily módon.

4 percnél a r. főhadnagy azt mondja a panaszosnak, hogy ők nem a panaszos ellen vannak, hanem nekik a normális ügymenetet kell végigvinniük, a „normális út” pedig jelen esetben az, hogy a rendőröknek a gépkocsit a gépkocsi tulajdonosának kell kiadniuk „nem lehet, kell”.

4 perc 20 másodpercnél a panaszos megkérdezi, hogy hogyan tudták ezt lopásnak felvenni úgy, hogy a családban van az autó. A r. főhadnagy erre azt válaszolja, hogy a panaszos felesége bement a rendőrségre és azt mondta, hogy ellopták a gépkocsiját, inentől kezdve pedig egy kollégája sem fogja megkérdőjelezni valakinek a szavahihetőségét. A r. főhadnagy hozzáteszi, hogy a panaszos nagyon egyszerűen reagálhat erre, ha a panaszos úgy érzi, hogy a panaszost a felesége hamisan megvádolta, elmegy a V.-i Rendőrsre és másnap tesz egy feljelentést, hogy a panaszost a felesége hamisan megvádolta.

4 perc 35 másodpercnél a panaszos azt mondja, hogy ezt bejelentette. Erre a r. főhadnagy azt mondja, hogy az egy dolog, hogy a panaszos ezt bejelentette, de most van egy büntető feljelentés vele szemben, amit „csak úgy fog tudni visszadobni a feleségének”, hogy azt mondja holnap a V.-i Rendőrsön, hogy tesz egy feljelentést azért, mert a felesége feljelentette őt és nem igaz, hogy a panaszos úgy hozta el az autót, hogy semmi köze sincs hozzá. Aztán az ügyet majd kivizsgálják. Ha valaki azt mondja, hogy ellopták az autóját és azt aláírja, akkor ő azt büntetőjogi felelőssége tudatában teszi meg és ennek kapcsán a rendőrök nem vizsgálják azt, hogy hazudott-e vagy sem, mert menet közben majd kiderül. A r. főhadnagy hozzáteszi, hogy bár ő nem látja az ügyet, de akkor valószínűleg az lehet, hogy a panaszos felesége a feljelentés során nem volt teljesen őszinte.

5 perc 40 másodpercnél a panaszos azt kérdezi, hogy mi van akkor, hogy ha ő azt mondja, hogy nem adja oda az autót. A r. főhadnagy erre azt válaszolja, hogy ne tegye, mert akkor elő fogja állíttatni a panaszost az intézkedés akadályozása miatt. Akkor is vissza fogják adni az autót, ha máshogy nem megy, akkor trélerrel veszik fel az autót és leteszik a panaszos feleségének a háza előtt, de a rendőrök az autót mindenképpen ki fogják a panaszos udvarából hozni és vissza fogják adni a tulajdonosának, mert ez a kötelességük. Ezután megismétli, hogy ha ezt az intézkedést a panaszos akadályozza, akkor elő fogják állíttatni az intézkedés

akadályozása miatt és a panaszos térjen jobb belátásra és az intézkedést ne akadályozza. A r. főhadnagy közli a panaszossal, hogy ő átlátja ezt a helyzetet és pont ezt nem akarta és ezért jutottak erre a verzióra és nem arra, hogy a panaszost „gyanúsítsák be”, amit elmondhatott volna hajnal 2-kor, 3-kor a gyanúsítás szövege után, hogy ő ezt az autót nem lopta el senkitől, hanem ez közös autó a feleségével, csak a felesége nem akarja neki odaadni. A r. főhadnagy azt mondja, hogy így is megoldhatták volna az ügyet, de ő a „humánusabb verziót” választotta, azt, hogy a panaszos felesége odamegy és elhozza az autót.

6 perc 45 másodpercnél a r. főhadnagy megismétli, hogy az autó jogos tulajdonosa a panaszos felesége, ő ezt látja „a gépen” és innentől kezdve neki kötelessége az autót a panaszos feleségének odaadni. A főhadnagy ezt követően azt is megismétli, hogy a panaszos másnap bemehet a V.-i Rendőrőrsre és feljelentheti a feleségét.

8 percnél a r. főhadnagy azt mondja, hogy a panaszos bármelyik rendőrségre elmehet, mindenhol azt fogják neki mondani, hogy az autót a panaszos feleségének kell kiadni, mert jelenleg ő a jogos tulajdonosa. Bár van itt egy tisztázatlan ok, mégpedig az, hogy a panaszos a feleségétől válófélben van, de a vagyonmegosztási kérdések eldöntése polgári peres útra tartozik. Mivel azonban a panaszos felesége feljelentette a panaszost... Erre a panaszos megkérdezi, hogy a felesége konkrétan őt jelentette-e fel. A r. főhadnagy erre azt válaszolja, ő nem látja az ügyet, de a panaszos felesége valakit feljelentett, hogy az autóját ellopta. A panaszos megkérdezi, hogy „a rendőrség nincs összekötve”. A panaszos ugyanis arra hivatkozik, hogy miután ő az autóval hazaért, beszólt a V.-i rendőrségre, hogy nála van az autó. Erre a r. főhadnagy azt válaszolja, hogy a panaszos V.-i Rendőrőrsre szólt be, de a felesége lehet, hogy G., M. vagy P. városban tette a feljelentést. „Két ügy simán elmehet egymás mellett”: az, hogy a panaszos V.-ra beszél, „az egy mondat, azt nem írja le senki, azt nem írta le senki”.

8 perc 55 másodpercnél a panaszos megkérdezi, hogy mi van, ha vállalja inkább az előzetest. A r. főhadnagy erre azt mondja a panaszosnak, hogy ne tegye, miért tenné. A panaszos erre azt válaszolja, hogy azért, mert a r. főhadnagy nem tudja, hogy ő mennyit szenvedett az elmúlt egy év alatt. A r. főhadnagy azt válaszolja a panaszosnak, hogy ő ezt megérti, de miért tetézi tovább a panaszos ezt a bajt. A r. főhadnagy azzal folytatja, hogy a panaszosnak ez nem éri meg, mert ha a polgári peres eljárás során bekérik ezeket az iratokat, és azokból kiderül, hogy a panaszos hátráltatta ezt az egész intézkedést, az a panaszosnak lesz rossz. A r. főhadnagy azt mondja a panaszosnak, hogy „lássa át emberileg a dolgot”, az autót most a kollégáinak muszáj a panaszos feleségének visszaadni, a panaszos ott kint a ház előtt próbáljon meg normálisan és kulturáltan megegyezni a feleségével. A panaszos erre azt válaszolja, hogy ő nem is akar a feleségével beszélni. A panaszos hozzáteszi, hogy egy éve nem beszél a feleségével, a felesége meggyanúsította azzal, hogy a panaszos több ízben meg akarta ölni.

10 percnél a r. főhadnagy ismét azt mondja a panaszosnak, hogy nekik muszáj akkor és ott eljárni. A panaszos erre azt mondja, hogy hiába kéri el a feleségétől az autót, ha nem adja oda, egy éve azt sem tudja, hogy hol lakik a felesége. A r. főhadnagy erre azt válaszolja, hogy ő ebben nem tud a panaszosnak segíteni, ő nem tudja és nem is fogja kiadni a panaszosnak a felesége címét.

11 percnél a r. főhadnagy azt mondja a panaszosnak, hogy a kollégái most kint vannak a helyszínen és meghallgatják a panaszos feleségét, de a történetről jelentés is fog készülni, a

panaszos mondja el mindazt a helyszínen lévő kollégáknak, amit most a r. főhadnagynak a telefonban elmond.

11 perc 35 másodpercnél a panaszos afelől érdeklődik, hogy a helyszínen lévő rendőröknél megteheti-e a feljelentést. A r. főhadnagy azt mondja a panaszosnak, hogy ő azt tanácsolja, szedje össze a gondolatait és másnap menjen be V.városba és ott tegye meg a feljelentést. A r. főhadnagy azt mondja a panaszosnak, hogy a helyszínen is tehet feljelentést, de szerinte inkább próbáljon megnyugodni és gondolja az egészet át.

12 perc 52 másodpercnél a r. főhadnagy azt mondja a panaszosnak, hogy higgye el, hogy a leghumánusabb megoldást adta ki a kollégáinak, a leghumánusabb megoldás az, ahogyan a helyszínen el fognak járni.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a következőket vizsgálta. A Testület vizsgálatának tárgyává tette a panaszossal szemben 2011. október 13-án foganatosított rendőri intézkedés során használt hangnemet és a testi kényszer alkalmazását, a panaszosnak a feleségével közös tulajdont képező gépjármű a panaszos felesége részére történő rendőrség általi átadását, a panaszos ruházatának átvizsgálását és a panaszosnak a panasztételre vonatkozó tájékoztatását.

A Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a rendőri intézkedés időpontjában hatályban levő, a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz, a 13. § (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz, az 54. §-ának (1) bekezdése szerinti emberi méltósághoz és az abból levezethető testi integritáshoz és testi épséghez való jogát.

1) A panaszossal szemben a 2011. október 13-án foganatosított rendőri intézkedés során alkalmazott hangnemmel összefüggésben a Testület vizsgálatának alapját az Rtv. alapelvi szintű rendelkezései [2. § (1) bekezdés, 11. § (1) bekezdés] képezték. Ezek a rendelkezések ugyan kívül esnek az Rtv. 92.§ (1) bekezdésében megjelölt, az Rtv. IV., V. és VI. fejezetén, ugyanakkor azokat a Testület az eljárása során minden esetben figyelembe veszi, és értékeli.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése értelmében „a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”, míg a 11. § (1) bekezdés rögzíti, hogy „a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni”.

A beadványában és annak kiegészítésében foglaltak alapján a panaszos kifogásolta a 2011. október 13-án vele szemben intézkedő rendőrök által az intézkedés során használt hangnemet. Úgy mint, a panaszos beadványában előadta, hogy amikor 2011. október 13-án a lakásánál megjelent egy rendőrségi szolgálati gépkocsi és ő kiment és megkérdezte, hogy a rendőrök keresnek-e valakit, az intézkedő rendőrök válasza az volt, hogy: „tudja azt maga, hogy miért jöttünk”. A panaszos beadványában megemlítette továbbá, hogy amikor a rendőri intézkedés

közben telefonált a G.-i Rendőrkapitányságra, és a kapitányságvezetővel próbált beszélni, a válasz az volt, hogy a panaszos „ne feszítsen, ne tetézze a bajt a feje felett, mert az nem fog jól jönni a következő tárgyaláson”. Amikor pedig K.Á. körzeti megbízott, illetve a panaszos volt felesége megérkezett, akkor „emelt hangvétellű mondatok hangzottak el a jelen levők között”. A panaszos beadványában kitért arra is, hogy az intézkedő rendőrök kérték a kormányzár kulcsait is, amire a panaszos azt mondta, hogy nem tudja, hova tette, ekkor a rendőrök azt mondták a panaszosnak, hogy „ne szórakozzon”. Majd a körzeti megbízott bement a panaszos után a lakásba, és azt mondta neki, hogy megérti a panaszost, de nem biztos, hogy mindenki így van vele.

A panaszossal szemben intézkedő r. törzssászlós 2) pontban ismertetett, 2011. november 15-én kelt jelentésében foglaltak alapján 2011. október 13-án a r. törzssászlós a panaszost a napszaknak megfelelően köszöntötte, majd határozottan közölte vele az ő és kollégái jövetelének okát és intézkedésük célját. A r. törzssászlós jelentésében azt állította, hogy az ő részéről és emlékezete szerint a jelen lévő kollégái részéről sem hangzott el olyan kifejezés, hogy a panaszos „ne feszítsen, ne tetézze a bajt a feje felett, mert az nem fog jól jönni a következő tárgyaláson”. A r. törzssászlós jelentése szerint a panaszossal szemben intézkedő rendőröknek a panaszossal szemben tanúsított hangneme tisztelettudó és határozott volt.

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott, a panaszos 2011. október 13-án 17 óra 53 perckor tett bejelentéséről készült hangfelvétel tanúsága szerint a panaszossal a telefonbeszélgetést folytató r. főhadnagy valóban használta a „ne feszítsen” kifejezést, illetve utalt arra, hogy ha a panaszos akadályozza a rendőri intézkedést, és nem engedi, hogy a felesége elvigye az autót, akkor az a panaszos számára hátrányt jelenthet a következő valóperes tárgyaláson. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy e telefonbeszélgetés teljes terjedelmének ismeretében a r. főhadnagy mindezeket azért mondta a panaszosnak, hogy rávilágítson arra, hogy a r. főhadnagy által „humánusabbnak” tartott megoldást alkalmazták a panaszossal szemben, és hogy meggyőzze a panaszost arról, hogy ne akadályozza – a r. főhadnagy által egyértelműen jogszerűnek tartott - rendőri intézkedést, mert abban az esetben az intézkedő rendőröknek elő kell állítaniuk a panaszost. A Testületben ezzel együtt a telefonbeszélgetés teljes terjedelmének ismeretében az a benyomás alakult ki, hogy a panaszossal a beszélgetést folytató r. főhadnagy határozott, ámde türelmes és emelt hangúnak nem tekinthető hangnemet használt.

A fentiek ismeretében a Testület úgy foglalt állást, hogy az Rtv. hivatkozott rendelkezésének megsértése miatt a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem állapítható meg, mivel a panaszos beadványában és a rendőri jelentésben foglalt, egymásnak ellentmondó állítások között a Testület az ellentétet nem tudta feloldani.

2) A panaszos által a beadványában kifogásolt testi kényszer alkalmazásával összefüggésben az Rtv. következő rendelkezései idézhetők. Az Rtv. 16. § (1) bekezdése szerint a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége e nélkül is biztosítható. Az Rtv. 47. §-a értelmében a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat. A Szolgálati Szabályzat a panasz szempontjából releváns rendelkezései a következők. A 39. § (1) bekezdése alapján az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor

alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan. A Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdése szerint az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget: *a)* passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat, *b)* aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erő kifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni, *c)* támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrre, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad. A 39. § (3) bekezdésének értelmében a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie: *a)* a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint *b)* a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik. A Szolgálati Szabályzatnak a testi kényszerrel kapcsolatos további releváns rendelkezései az alábbiakat tartalmazzák. A Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdése szerint a megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható. A 40. § (2) bekezdése alapján a testi kényszer alkalmazása során a rendőr önvédelmi fogásokat is használhat. A rendőr a támadás céljára szolgáló eszköz használatának megakadályozása, továbbá a támadás elhárítása érdekében az ehhez szükséges erejű és irányultságú ütést vagy rúgást alkalmazhat. A 40. § (3) bekezdése szerint nem minősül testi kényszernek, amikor a rendőr - jogszerű intézkedése során, a biztonságos intézkedés végrehajtása érdekében - a felé kartávolságon belülrre lépő, valamint a mozgásának folyamatosságát akadályozó személyt csupán nyújtott kezével, minimális erő kifejtéssel magától távol tartja.

A beadványában és annak kiegészítésében foglaltak alapján a panaszos kifogásolta, hogy a felesége már bent ült a közös tulajdonú autóban, amikor a *R. B.* nevű rendőr felszólította a panaszost, hogy adja át neki a gyári indítókulcsot. A panaszos közölte, hogy a rendőr „ezt már nem teheti”, megfordult és be akart menni a lakásba. Akkor a rendőr hátulról hirtelen elkapta, elkezdte szorongatni, és azt mondta a panaszosnak, hogy meg fogja bilincselni, és velük kell mennie.

A r. törzssászlós 2) pontban ismertetett jelentése szerint, miután közölte a panaszossal, hogy a gépkocsit, illetve a körözésben szereplő egyéb dolgokat (pl. gyógyszerek) a körözés alapján köteles átadni, a panaszos passzív ellenállást tanúsított. A panaszos ugyanis kijelentette, hogy a körözés ellenére sem fogja átadni a gépkocsit a feleségének. A r. törzssászlós erről tájékoztatta a főügyeletes r. főhadnagyot, aki utasította, hogy a körözés alapján a panaszos köteles átadni a gépkocsit. A r. törzssászlós ekkor közölte a panaszossal, hogy amennyiben a panaszos feleségét megakadályozza abban, hogy a gépkocsit tulajdonába vegye, vele szemben testi kényszert, ellenszegülése megtörése érdekében bilincset fog alkalmazni és a G.-i Rendőrkapitányságra elő fogja állítani. A r. törzssászlós fontosnak tartotta megjegyezni, hogy a helyszínen az intézkedését az előzőekben említett r. főhadnagy utasítása és a r. törzssászlós által jogszerűnek vélt körözés határozta meg. A r. törzssászlós jelentésében foglaltak szerint tehát az intézkedés során a panaszossal szemben nem került sor kényszerítő eszköz alkalmazására. A panaszos az intézkedés alatt tett olyan kijelentést, miszerint passzív

ellenállással akadályozni fogja a körözött gépkocsi átadását. A r. törzssászlós ekkor figyelmeztette a panaszost, hogy abban az esetben az ellenszegülés megtörésére testi kényszerít, esetlegesen bilincselést fog alkalmazni.

A panaszos beadványában foglaltak szerint a vele szemben intézkedő rendőr a rendőr hátulról hirtelen elkapta, elkezdte szorongatni, és eközben azt mondta neki, hogy meg fogja bilincselni. Az intézkedést végrehajtó rendőr jelentése szerint azonban az intézkedés során a panaszossal szemben nem került sor kényszerítő eszköz alkalmazására. Ezen túlmenően, a r. törzssászlós jelentésében arra utalt, hogy ő a Szolgálati Szabályzat 39. § (2) a pontjában szabályozott esetben járt el a (3) bekezdés előírásainak megfelelően.

Az előzőekben kifejtettek alapján a Testület a panaszos beadványában és a rendőri jelentésben előadottak között feszülő ellentétet nem tudta feloldani, ezért a panaszos által kifogásolt kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggésben nem tartotta megállapíthatónak a panaszos emberi méltóságának és az abból levezethető testi épséghez való jogának sérelmét.

3) A panaszos a feleségével közös tulajdont képező gépjárművének a panaszos felesége részére történő rendőrség általi átadásával kapcsolatban az Rtv. következő szakaszai hívhatók fel. Az előzőekben már részben idézett 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni. A 24. § (1) bekezdése szerint pedig a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A panaszos a feleségével közös tulajdont képező gépjárművének a panaszos felesége részére történő rendőrség általi átadásával összefüggésben a panaszos beadványában, ill. annak kiegészítésében fontosnak tartotta megemlíteni, hogy a bírósági tárgyalást – ami után az autót elhozta – követő napon, 2011. október 11-én telefonon felhívta H.Z-t, a G.-i Rendőrkapitányság V.-i Rendőrőrs r. főtörzssászlósát, és elmondta neki a történeteket. Közölte a rendőrrel, hogy a gépkocsi a felesége nevében van ugyan, de a panaszos hozta be korábban Németországból, és a kötelező biztosítását is ő fizette, az azt igazoló szelvény nála van. A panaszos beadványa és annak kiegészítése szerint 2011. október 13-án a rendőrök közölték a panaszossal, hogy a gépkocsi „jogos” tulajdonosa már úton van és a panaszosnak azt át kell adnia. A panaszos beadványában és annak kiegészítésében fontosnak tartotta még egyszer megemlíteni, hogy az intézkedő rendőr felszólította őt, hogy feleségének adja át a gyári indítókulcsot akkor, amikor a panaszos felesége már bent ült a közös tulajdonú autóban. A panaszos beadványában úgy fogalmazott, hogy véleménye szerint polgári peres eljárásokba nem avatkozik be radikálisan a rendőrség.

A panaszos a feleségével közös tulajdont képező gépjárművének a panaszos felesége részére történő rendőrség általi átadásával összefüggésben a rendőrségi iratok a következőket tartalmazzák.

A rendőri intézkedést foganatosító r. törzssászlós 1) pontban ismertetett jelentésében foglaltak szerint a gépkocsi tulajdonosa, a panaszos felesége 19 óra 45 perckor érkezett a helyszínre, személyi igazolványával igazolta magát, valamint a jármű forgalmi engedélyének átadásával a

jármű tulajdonjogát is igazolta. A panaszos felesége a r. törzszászlós részére átadta a számú feljelentését, amelyet a gépkocsi eltulajdonítása miatt tett a V.-i Rendőrőrsön a hétfői napon. A r. törzszászlós jelentésben úgy fogalmazott, hogy a panaszos felesége a gépkocsi eredeti kulcsával rendelkezett, majd megkapta a pótkulcsot, illetve a korábban a járműben elhelyezett 50000 forint értékű gyógyszereit is. Ezek után a járművel a helyszínről távozott.

A rendőri intézkedést foganatosító r. törzszászlós 2) pontban ismertetett jelentésében kifejtette, hogy a magánlakásban a rendőri jelentés szerint személyazonosság megállapítása és a körözött gépkocsi a panaszos felesége ... számú feljelentése alapján történő visszaszolgáltatása céljából történt intézkedés. A r. törzszászlós a rendőri intézkedés céljaként a körözött gépkocsinak a jogosnak vélt tulajdonos részére történő visszaszolgáltatását jelölte meg. A r. törzszászlós jelentése szerint az intézkedés során közölte a panaszossal, hogy a gépkocsit a körözés alapján köteles átadni. A r. törzszászlós erről tájékoztatta a főügyeletes r. főhadnagyot, aki utasította, hogy a körözés alapján a panaszos köteles átadni a gépkocsit. A r. törzszászlós fontosnak tartotta megjegyezni, hogy a helyszínen az intézkedését az előzőekben említett r. főhadnagy utasítása és a r. törzszászlós által jogszerűnek vélt körözés határozta meg.

A G.-i Rendőrkapitányság V.-i Rendőrőrs őrsparancsnokának jelentése szerint a rendőri intézkedést foganatosító r. törzszászlós a panaszos figyelmét felhívta, hogy nem akadályozhatja feleségét abban, hogy használja a gépkocsit, mert az információk alapján a vagyonmegosztás még nem történt meg.

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott, a panaszos 2011. október 13-án 17 óra 53 perckor tett bejelentéséről készült hangfelvétel tanúsága szerint, amikor a panaszos arra hivatkozik, hogy az autónak a bírósági tárgyalás után történő elvitelét bejelentette a v.-i rendőrségen, a r. főhadnagy azt mondja hogy az rendben van, de addigra a panaszost a felesége már feljelentette. A r. főhadnagy közli a panaszossal, hogy azt kell átlátnia, hogy a rendőrség részéről az ügyben további bűncselekmény nem lesz, mert az autó egy közösen megszerzett vagyon, viszont nekik, rendőröknek most az autót jogszabály szerint „a rendszer szerinti” tulajdonosnak, aki a panaszos felesége, ki kell adniuk. A r. főhadnagy a telefonbeszélgetés során azt is elmondja, hogy amíg vagyonmegosztás nincs, addig rendben van, hogy a panaszos és felesége az autót közösen használhatják, de a „gép szerinti” tulajdonosának a rendőröknek az autót ki kell adniuk, mert az körözés alatt áll. A r. főhadnagy hozzáteszi, hogy ők megcsinálhatják, hogy lefoglalják az autót, és akkor nem viszi el senki, lehelyszínelik, a panaszost bevizik, „begyanúsítják és megy az ügy tovább”. A r. főhadnagy azt mondja, hogy pont nem ezt a megoldást választották, mert beszéltek a panaszos feleségével, aki elmondta, hogy a panaszos valóban a bíróságról hozta el az autót, de akkor a rendőrök még nem tudták, hogy az csak a válóper volt, nem pedig a vagyonmegosztó és az autót a panaszos és felesége majd a vagyonmegosztás után fogják tudni elfelezni. A rendőröknek azonban a jelen pillanatban úgy kell eljárniuk, hogy az autót a jogos tulajdonosának, aki – a rendőrök úgy látják, hogy – a panaszos felesége, ki kell adniuk. A r. főhadnagy a hangfelvétel tanúsága szerint azt is mondja a panaszosnak, hogy ők nem a panaszos ellen vannak, hanem nekik a normális ügymenetet kell végigvinniük, a „normális út” pedig jelen esetben az, hogy a rendőröknek a gépkocsit a gépkocsi tulajdonosának kell kiadniuk „nem lehet, kell”. Amikor a panaszos azt kérdezi, hogy mi van akkor, hogy ha ő azt mondja, hogy nem adja oda az autót, a r. főhadnagy azt válaszolja, hogy ne tegye, mert akkor elő fogja állíttatni a panaszost az intézkedés akadályozása miatt. Akkor is vissza fogják adni az autót, ha máshogy nem megy, akkor trélerrel veszik fel az autót és leteszik a panaszos

feleségének a háza előtt, de a rendőrök az autót mindenképpen ki fogják a panaszos udvarából hozni és vissza fogják adni a tulajdonosának, mert ez a kötelességük. Nem sokkal később a r. főhadnagy megismétli, hogy az autó jogos tulajdonosa a panaszos felesége, ő ezt látja „a gépen” és innentől kezdve neki kötelessége az autót a panaszos feleségének odaadni. A telefonbeszélgetés során a r. főhadnagy azt is közli a panaszossal, hogy a panaszos bármelyik rendőrségre elmehet, mindenhol azt fogják neki mondani, hogy az autót a panaszos feleségének kell kiadni, mert jelenleg ő a jogos tulajdonosa. Bár van itt egy tisztázatlan ok, mégpedig az, hogy a panaszos a feleségétől válófélben van, de a vagyonmegosztási kérdések eldöntése polgári peres útra tartozik. Mivel azonban a panaszos felesége feljelentette a panaszost... Erre a panaszos megkérdezi, hogy a felesége konkrétan őt jelentette-e fel. A r. főhadnagy erre azt válaszolja, ő nem látja az ügyet, de a panaszos felesége valakit feljelentett, hogy az autóját ellopta. A panaszos megkérdezi, hogy „a rendőrség nincs összekötve”. A panaszos ugyanis arra hivatkozik, hogy miután ő az autóval hazaért, beszólt a V.-i rendőrségre, hogy nála van az autó. Erre a r. főhadnagy azt válaszolja, hogy a panaszos V.-i Rendőrségre szólt be, de a felesége lehet, hogy G., M., P. városban tette a feljelentést. „Két ügy simán elmehet egymás mellett”: az, hogy a panaszos V. városba beszól, „az egy mondat, azt nem írja le senki, azt nem írta le senki”.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumok előzőekben idézett részeiből kiderül, hogy a rendőrök akkor, amikor a panaszossal szemben intézkedtek, tudatában voltak annak, hogy a szóban forgó autó vonatkozásában a jogi helyzet tisztázatlan, hiszen világos volt számukra az, hogy a panaszos és felesége között válóper van folyamatban és az is, hogy a vagyonmegosztás kérdésében a rendőri intézkedés időpontjában a bíróság még nem döntött. A rendőrségi iratokból ugyanakkor az is kitűnik, hogy az intézkedésben részt vevő rendőrök ezzel összefüggésben saját magukkal is ellentmondásba keverednek. A 2011. október 13-án a panaszossal telefonbeszélgetést folytató r. főhadnagy például azt közli a panaszossal, hogy a panaszos „bármelyik rendőrségre elmehet, mindenhol azt fogják neki mondani, hogy az autót a panaszos feleségének kell kiadni, mert jelenleg ő a jogos tulajdonosa. Bár van itt egy tisztázatlan ok, mégpedig az, hogy a panaszos a feleségétől válófélben van, de a vagyonmegosztási kérdések eldöntése polgári peres útra tartozik”. Vagyis, bár a r. főhadnagy elismeri az intézkedés időpontjában fennálló tisztázatlan jogi helyzetet – azaz, hogy az intézkedés időpontjában a bíróság még nem döntött a panaszos és felesége között a vagyonmegosztás kérdésében, ami a szóban forgó autó tulajdonjogát is érinti, ezért az valószínűleg közös vagyonnak számít -, mégis azt közli a panaszossal, hogy az autót a panaszos feleségének kell kiadni.

A panaszos a rendőri intézkedés során arra is hivatkozott, hogy két nappal korábban a V.-i Rendőrségen bejelentést tett arra vonatkozóan, hogy 2011. október 10-én, a válóperes tárgyalást követően elvitte a feleségével közös tulajdonú képező autót. A r. főhadnagy azonban a panaszos e közlésére a 2011. október 13-án folytatott telefonbeszélgetésben mindössze annyit válaszolt, hogy „két ügy simán elmehet egymás mellett”: az, hogy a panaszos V. városba beszól, „az egy mondat, azt nem írja le senki, azt nem írta le senki”.

Az előzőekben foglaltak és a rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott iratok alapján, a Testület álláspontja szerint az adott helyzetben a rendőröknek kötelességük volt megadni a szükséges jogi felvilágosítást a feleknek. Azaz kötelességük volt mind a panaszost, mind pedig a panaszos feleségét tájékoztatni azt illetően, hogy a köztük lévő vita eldöntésére nekik nincsen hatáskörük, másrészt arról – amit a r. főhadnagy maga is említ a panaszossal

folytatott telefonbeszélgetésben -, hogy az ügy eldöntése polgári peres útra tartozik, vagyis a felek jogaiknak polgári bíróság előtt szerezhetnek érvényt. Az intézkedő rendőrök tájékoztatási kötelezettségének elmulasztását tovább súlyosítja az, hogy nem vették figyelembe a panaszos arra vonatkozó közlését, hogy – feltehetően azért, mert számított arra, hogy a felesége a rendőrséghez fog fordulni a közös tulajdonú autó visszaszerzése miatt – két nappal korábban bejelentette a V.-i Rendőrőrsön azt, hogy elvitte a gépkocsit. A panaszos beadványában foglaltak szerint a panaszos az intézkedő rendőröknek név és rendfokozat szerint megjelölte azt a rendőrt, akinek a a bejelentést tette. A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumok alapján azonban az intézkedő rendőrök, akik maguk is a V.-i Rendőrőrs rendőrei voltak, meg sem kísérelték azt, hogy ennek az információnak utánanézzenek a rendőrőrsön. Ezáltal nem adták meg a panaszosnak az Rtv. 24. §-a által előírt, feladatkörükbe tartozó segítséget.

Az előzőekben foglaltak alapján a Testület megállapítja, hogy a rendőrök nem tettek eleget az Rtv. 24. §-a által előírt tájékoztatási és segítségnyújtási kötelezettségüknek, ezért ennek kapcsán sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

Az Rtv. 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A panaszossal szembeni rendőri intézkedést foganatosító r. törzsszázados a 2) pontban ismertetett jelentésében a rendőri intézkedés céljaként a körözött gépkocsinak a jogosnak vélt tulajdonos részére történő visszaszolgáltatását jelölte meg. Ennek megfelelően – a panaszos beadványában és annak kiegészítésében foglaltak, illetve a rendőrségi iratok tartalma szerint is – a rendőri intézkedés során az intézkedő rendőrök az autó kulcsainak a felesége részére történő átadására kötelezték a panaszost. Vagyis, az intézkedő rendőrök egy, az Rtv. szerinti rendőri intézkedés keretei között, tehát jogszabályi felhatalmazás hiányában tevélegesen döntöttek tulajdonjogi kérdésben egy, a panaszos és felesége között fennálló tisztázatlan jogi helyzetben.

Fentebb leírtak alapján, a Testület megállapítása szerint a rendőrök azzal, hogy a rendőri intézkedés keretei között a gépjármű kulcsainak felesége részére történő átadására kötelezték a panaszost, ezáltal megfosztották őt az autó használati jogától, mely jogosultság a tulajdonhoz való jog egyik részjogosítványaként a panaszost ugyanúgy megilleti, mint a panaszos feleségét, tekintettel arra, hogy a szóban forgó autó a rendőri intézkedés időpontjában közös tulajdonukban volt, ezért sérült a panaszos tulajdonhoz való joga.

A Testület megjegyzi, hogy panaszos arra való kötelezése, hogy a feleségének a gépjármű kulcsait átadja, azon túlmenően, hogy a rendőrség Rtv. szerinti jogosítványainak kereteit bizonyosan túllépi, még a Be. szabályai alapján is aggályos volt, ennek vizsgálatára azonban a Testületnek nincs hatásköre.

4) A panaszos ruházatátvizsgálásával kapcsolatban az Rtv. következő rendelkezéseit kell figyelembe venni. 29.§ (6) A rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi. 31. § (1) Akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

A panaszossal szemben a rendőri intézkedést foganatosító r. törzssászlós 2) pontban ismertetett jelentése szerint 2011. október 13-án a panaszost személyazonosság megállapítása céljából igazoltatták, valamint ruházatát átvizsgálták a tárgykörzésben szereplő, a panaszos és feleségének közös tulajdonában álló személygépkocsi visszaszolgáltatása céljából. A r. törzssászlós jelentése alapján a panaszos a kormányzárral kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy az eltűnt, a r. törzssászlós szerint feltehetően azzal a céllal, hogy passzívan akadályozza a körözött gépkocsi átadását a panaszos feleségének. Ekkor a r. törzssászlós az udvaron a panaszossal szemben ruházatátvizsgálást hajtott végre, amelynek során a zsebéből előkerült a kormányzár kulcsa, amely a panaszos feleségének átadásra került. A G.-i Rendőrkapitányság V.-i Rendőrőrs őrsparancsnokának 3) pontban ismertetett jelentése szerint a panaszossal szemben intézkedő r. törzssászlós a panaszos figyelmét felhívta, hogy nem akadályozhatja feleségét abban, hogy használja a gépkocsit, mert az információk alapján a vagyonmegosztás még nem történt meg, erre a panaszos azt válaszolta, hogy a kormányzár kulcsa eltűnt, nem tudja a gépkocsit kinyitni. Az Rtv. 29. § (6) bekezdése alapján a r. törzssászlós a panaszos ruházatát átvizsgálta, amely során előkerült az említett kormányzár kulcsa.

A Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben foganatosított ruházat-átvizsgálás kifejezetten arra irányult, hogy az intézkedő rendőr a panaszostól az autó kormányzárának kulcsát „megszerezze”. Az előző pontban kifejtettekből az következik, hogy jogszerűtlen volt a rendőrség arra irányuló intézkedése, hogy a panaszos feleségének az autót visszaszolgáltassák. Jogszerűtlen intézkedés keretei között foganatosított és olyan célra irányuló kényszerintézkedés pedig, amelyre a rendőrségnek nincs hatásköre, nem lehet jogszerű. Így az nem esik sem a rendőri jelentés által hivatkozott 29. § (6) bekezdése, sem pedig a 31. § (1) bekezdésében felsoroltak alá.

Fentiek alapján a Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőr jogalap nélkül hajtott végre ruházatátvizsgálást a panaszossal szemben, amelynek következtében sérült a panaszos emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz való joga.

5) A panaszos panasztételre vonatkozó tájékoztatásának vizsgálatát illetően az Rtv. 20. § (2) bekezdésének második mondatára kell utalni, amely szerint az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről. Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint pedig akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A panaszos beadványának kiegészítésében megjegyezte, hogy az intézkedő rendőröktől a panaszjogára vonatkozóan nem kapott tájékoztatást, ő viszont megkérdezte, hogy hol tehet panaszt. Az intézkedő rendőrök azt mondták, hogy másnap a V.-i Rendőrőrsön élhet panasszal. A panaszos a Testületről akkor szerzett tudomást, amikor a panaszos felesége „rendőrnnyomozói segítséggel kisajátította a közös számítógépparkjukat”.

A panaszos panaszjogról való tájékoztatásával összefüggésben a 2) pontban ismertetett jelentésében a r. törzssászlós leírta, hogy a panaszossal közölte, hogy a rendőri intézkedéssel

szemben panasszal élhet. A panasz helyéül – tekintettel az intézkedés késői időpontjára – a Budapest, XIII. kerület Teve utca 4-6. szám alatti panaszirodát jelölte meg.

A panaszos által a panaszbeadvány kiegészítésében és a rendőri jelentésben foglaltak a tekintetben megegyeznek, hogy a panaszost a vele szemben intézkedő rendőr csak arról tájékoztatta, hogy amennyiben a rendőri intézkedéssel kapcsolatban panasszal kíván élni, akkor a rendőrséghez kell fordulnia. A panaszos és a rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott információk alapján eltérés csak azt illetően fedezhető fel, hogy a panaszos állítása szerint a vele szemben intézkedő rendőr a V.-i Rendőrőrsöt, míg a r. törzsszázalós jelentésében foglaltak szerint az intézkedő rendőr a Budapest, XIII. kerület Teve utca 4-6. szám alatti panaszirodát jelölte meg a panasztétel helyéül.

Az előzőekben foglaltak alapján, tekintettel arra, hogy a panaszossal szemben intézkedő rendőr a panaszost nem tájékoztatta teljes körűen az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről, hiszen a panaszos és a rendőrség állításai egybehangzóak a tekintetben, hogy az intézkedő rendőr nem hívta fel a panaszos figyelmét arra, hogy választása szerint a rendőri intézkedéssel szembeni panaszával a Testülethez is fordulhat, ezért a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a panasztételre vonatkozó tájékoztatással összefüggésben sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

IV.

A fentiek alapján, a Testület álláspontja szerint a 2011. október 13-án a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés során alkalmazott hangnem és testi kényszer vonatkozásában a panaszos emberi méltósághoz és az abból levezetett testi épséghez való jogának sérelme a panaszos és a rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott információk közötti ellentmondás feloldhatatlansága okán nem állapítható meg. A panaszos a feleségével közös tulajdont képező gépjárművének a panaszos felesége részére történő rendőrség általi átadásával kapcsolatban a Testület a rendőrséget terhelő felvilágosítási és segítségnyújtási kötelezettség elmulasztása miatt megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának, az intézkedő rendőrök jogszabályi felhatalmazás hiányában történő tulajdonjogi kérdésben való döntése okán pedig a panaszos tulajdonhoz való jogának sérelmét. A panaszossal szemben foganatosított ruházatátvizsgálással összefüggésben a Testület megállapította, hogy azt az intézkedő rendőr jogalap nélkül hajtotta végre a panaszossal szemben, amelynek következtében sérült a panaszos emberi méltóságból levezethető testi integritáshoz való joga. Annak következtében pedig, hogy a panaszossal szemben intézkedő rendőr a panaszost nem tájékoztatta teljes körűen az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről, a testület megállapítása szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A fenti sérelmek a Testület megítélése szerint elérték a súlyosság azon fokát, amely indokoltá teszi a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2012. november 28.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET